

stående. Det betyder på dansk, at de ikke har betalt op til de forventede 0,7 pct. af deres BNI.

Reelt betyder dette, at de ovennævnte partier alle mener, at det er helt i orden, at danskerne tvunget betaler ca. 6 gange så meget i ulands- og miljø-/katastrofebistand end de landes befolkninger, Danmark sammenligner sig med. Det er altid let at være gavmild med andres midler. Det er ganske ude af trit med befolkningens ønsker, som så meget andet i Folketinget er. Under Afrika-debatten gav i alt fald et af de ovennævnte partier tilsagn om en folkeafstemning om spørgsmålet, nemlig partiet Venstre. Fremskridtspartiet ser hen til, at dette løfte bliver holdt.

Hvis man virkelig vil yde en reel hjælp til såvel ulandshjælp som global miljø- og katastrofebistand, ja så har et andet af de ovennævnte partier, nemlig Det Konservative Folkeparti udtalt, at

»... det er et problem, at ulandene ikke har fri adgang til verdensmarkederne. FN's udviklingsprogram har vurderet, at ulandene årligt går glip af indtægter op mod 500 mia. US-dollars, fordi samhandelen mellem i- og ulande ikke sker mellem to ligeværdige parter, og fordi der ikke er fri adgang til eksport. Dette beløb er ti gange større end den samlede udviklingshjælp, der overføres fra industrilandene. En fri verdenshandel er derfor en forudsætning for udvikling. Det Konservative Folkeparti ønsker at opmuntre til udvikling via samhandel, da dette er den eneste langsigtede løsning.«

Det er som talt ud af Fremskridtspartiets partiprogram.

Dertil kommer de miljøprogrammer, der lægges op til af næsten det samme flertal af politikere i det danske Folketing, som har indgået det omtalte finanslovforlig – miljøprogrammer, der f.eks. pålægger CO₂-afgiften, som mildt sagt er en katastrofal fadæse, da det er kuldioxiden, der skal skaffe mad til verdens milliarder af sultende i fremtiden. Man må derfor sætte spørgsmålstegn ved nytten af be-

slutningsforslaget. De fleste andre lande har da også for længst opdaget, at alt det med drivhuseffekten var en myte. Den slags gavner ikke lige akkurat de fattigste ulande, der sulter eller kommer ud for katastrofer.

Man skal dog ikke underkende de videnskabsmænd, der i øvrigt har beskæftiget sig med resultater af udslip af forskellig art. Der bliver dog ikke meget drivhuseffekt foreløbig. Temperaturstigningen på 100 år er nemlig beregnet til 3 grader. Det betyder 0,3 grader på 10 år. Der kan kun gættes på, hvad luftarter som svovldioxid, kvælstofforbindelser og freon kan gøre, for det er komplet umuligt at måle og bestemme deres omfang.

Det er helt morsomt at konstatere, at videnskabsmændene har opdaget, at køernes prutten og ræben også kan ødelægge stratosfæren. Hvis videnskabsmændene, som startede hele denne blæst, havde tænkt sig lidt mere om, så ville de skelne imellem de farlige luftarter og kuldioxiden, som er livsnødvendig for planter, dyr og mennesker.

Et enkelt eksempel, der viser dette, er, at man får de bedste kartofler fra den dårligste sandede jord. Det er netop et bevis for, at næringen ikke kommer fra jorden, men netop fra kuldioxiden, som sammen med brint og ilt danner kulhydrat, som hedder stivelse. Når man betænker, at kulhydratprodukter danner den primære næring for alle Jordens dyr og mennesker, så må man være underligt indrettet, hvis man tror, at man ustraffet kan reducere kuldioxidprocenten her på Jorden.

Det er kuldioxiden, der skal redde verdens sultende milliarder.

Der er altså mange grunde til, at Fremskridtspartiet vil markere, hvad partiet mener om dette paradeforslag.

Fremskridtspartiet skal derfor på det skarpeste vende sig mod et så samfundsskadeligt forslag. Det er især i forhold til globale miljø- og sultproblemer, at dette beslutningsforslag har slagside, men det er så sandelig også ganske uacceptabelt for den hjemlige økonomiske situation.

P.u.v.

JØRGEN WINTHER
formand